

vedtage en Bestemmelse som denne. Jeg skal ikke opholde mig — thi vilde jeg gjøre det, vilde mine Bemærkninger blive altfor mange, — ved saadanne Ting, som at der her staaer, at de medhavende Fiskerebtskaber ogsaa skulle kunne anholdes; der kan da kun være Tale derom, naar de ere ulovlige, eller Ulovligheden bestaaer i Stedet og Tiden, da de træffes. — I det næste Stykke, som vedrører de communale Dpslysmænd, troer jeg, at det Tilfældige, Tilkaarlige og Ueensartede, som jeg før bemærkede, stærkt trænger sig frem. Deres Ud nævnelse kan just ikke siges at været ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Det seer ud, som om Politimesteren har Noget med den Sag at gjøre, men naar man gennemlæser det og henseer til Ordene, vil man finde, at hans Magt er meget indskrænket. Jeg tvivler ikke paa, at de ærede Forslagsstillere efter deres Tanke have villet det paa en noget anden Maade, men det gjælder jo her om at see paa Forslagene som de foreligge, da det er disses Indvotering i Udkastet, som der er Spørgsmaal om. Men disse communale Dpslysmænd skulle ogsaa have samme ubegrænsede Myndighed som Sognefogderne. Er det allerede betænkeligt at lade Sognefogderne have den vigtigaende, aldeles ubundne Anholdelsespligt, troer jeg, det er dobbelt betænkeligt at lade disse communale Dpslysmænd, hvis Ud nævnelse foregaaer paa den Maade, som her er foreslaaet, og ikke engang skal bringes til Beboernes Kundskab, og om hvem man ikke veed, om de ere indskrænkede til Communen, eller om de kunne virke paa hele Sjørdgebetet, have en saa extraordinair Myndighed. Det undrer mig ogsaa, at, hvor der er Tale om, at disse kunne gjøre sig skyldige i Misbrug af deres Myndighed, tales der slet ikke om noget Ansvar for dem. Efter Forslaget skal det saa være forbi med deres Virksomhed, og Politimesteren kan forlange, at en Anden bliver ud nævnt. Ogsaa dette forekommer mig at være noget Iøierligt; Politimesteren kan naturligtviis let komme med et saadant Forlangende, men det er ikke sikkert, at Communalbestyrelsen kan opfylde det; thi det er ikke sagt, at Rogen vil paatage sig dette Hverv, men ikkedestomindre skal Politimesteren forlange det. Det er en Uoverensstemmelse, som jeg ikke

troer, bør passere. — Ved § 12 have Forslagsstillerne meent at fremme en ivrig og kraftig Overholdelse af Lovbestemmelserne ved at fikre Sognefogderne og Dpslysmændene en bestemt Andeel af Multerne, nemlig Halvdelen. § 12 hæver imidlertid ikke § 50 i Loven af 29de December 1857, der allerede har fuldkommen tilstrækkelige Bestemmelser i saa Henseende. Efter denne kan nemlig Politimesteren af Politikassen uddele Belønninger saavel til Sognefogder, Assistenten og Noerkarle, der have udviist særlig Iver i deres Pligters Opfyldelse, som til andre Personer, der paa en virksom Maade have hjulpet til Overtrædelsers Opdagelse. Nu ved Siden af denne § 50 i Loven af 1857 med det almindelige Indhold at vedtage en saadan speciel Bestemmelse gaaer ikke an; der er for mig noget Stødende i, at to saa beslægtede Bestemmelser findes i den samme Lov. — § 13 er noget uklar i sin Affattelse. Det er uden Tvivl en rigtig Tanke, der ligger til Grund for Paragraphen, nemlig, at det skal overlades til Regjeringen ved administrativ Foranstaltning at hæve den særlige Control, naar den ikke længere finder den nødvendig, hvilket ellers kun vilde kunne skee ved Vedtagelsen af en ny Lov; men, naar denne Bestemmelse sammenholdes med Loven af 1857, vil det sees, at det er blevet meget uheldigt udtrykt.

Jeg troer, at de Bemærkninger, jeg her har fremsat, ville være tilstrækkelige til at vise, at, om end Principet i disse Endringsforslag kunde egne sig til at billiges — hvorom der iøvrigt kan være forskjellige Meninger —, saa er dog i alt Fald deres Affattelse saa mangelfuld, at det høie Thing neppe i dette Dieblil vil kunne tiltræde dem. Det forekommer mig derfor at have været bedre, om de ærede Forslagsstillere havde labet det berøe ved den Stilling, hvorpaa Sagen befaandt sig ved den Behandling. De behøve ikke at frygte for, at der ikke vil komme Tid og Leilighed til en yderligere Discussion om disse Punkter. Efter den Meningsforskjellighed, der har fundet Sted her i Salen, og efter Sagens hele Væbsaffenhed kan det ikke være Andet, end at paa de Trin, som denne Sag endnu har tilbage at gennemvandre, de samme Anstuelser maae komme tilorde, og al den Drøftelse vil komme frem,